

k úplnému uspokojení věřitelů třeba, použito výhradně k uspokojení pasiv dlužníkůvých v pravdě tu jsoucích. Proto předpokládá ustanovení §u 205 písm. a) tr. zák. zmenšení jmění. Jměním rozumí se souhrn aktiv a pasiv. Příznivý nebo nepříznivý stav jmění zračí se v rozpětí mezi součtem aktiv a součtem pasiv. Jmění jest zmenšením aktiv zmenšeno jen, neodpovídá-li zmenšení aktiv současné a rovnocenné zmenšení pasiv.

Arciž může zmenšení jmění nastati také tím, že se zvýší (na oko) pasiva beze současného a rovnocenného zvýšení aktiv, a proto uvádí zákon jako příklad zmenšení jmění také předstírání neb uznání závazku, kterého tu není. Avšak postup pohledávek dlužníkůvých věřiteli není předstíráním (uznáním) závazku, po právu nepozůstávajícího, nýbrž jest — stal-li se jen na oko — odstraněním, pokud se týče, stal-li se, jako v tomto případě, vážně, zcizením části jmění dlužníkovy. Postupem pohledávek jsou nepopíratelně zmenšena dlužníkovy aktiva. Než dlužníkovy jmění zmenší se takovým postupem výhradně tehdy, nenastane-li důsledkem postupu pohledávek věřiteli současně také v pasivech dlužníkůvých taková změna, že rozpětí mezi součtem aktiv a součtem pasiv jest po postupu totéž, jaké bylo před postupem. Postupy pohledávek firmy S. obžalovaným Karlem S-em bance A., jimiž opodstatňovala obžaloba skutkovou známku zmenšení jmění dlužníkovy, naplnily by proto tento znak zločinu §u 295 písm. a) tr. zák., to jest jediný zákonem stíhaný prostředek úmyslného zmaření nebo zkrácení uspokojení věřitelů jedině za předpokladů, že se nestaly za účelem uspokojení pohledávky této bance proti oné firmě přísluševší a dále, byla-li pohledávka banky menší než součet postoupených pohledávek, nestaly se s výhradou, že banka firmě vrátí, o co z postoupení pohledávek vytěží více, než činí její pohledávka vůči firmě. Tyto předpoklady nebyly obžalovacím spisem a nejsou ani stížností uplatňovány a nejsou rozsudkem zjištěny. Naopak stojí obžalovací spis, rozsudek i stížnost zřejmě na stanovisku, že postupy byla, a to jen neúplně, zaplácena (kryta) pohledávka banky vůči firmě. Proto nemohl skutkový podklad obžaloby, ani kdyby byl rozsudkem zjištěn tak, jak byl obžalobou uplatňován, vésti k odsouzení pro zločin §u 205 písm. a) (§§ 5, 205 písm. a) tr. zák.).

Doba, kdy byly pohledávky postoupeny, zmenšení aktiv tím přivoděné a okolnost, které jednotlivé pohledávky byly postoupeny, jsou s hlediska tohoto zločinu v této trestní věci beze všeho významu, takže se formální výtky stížnosti, vztahující se k výroku nalézacího soudu o těchto skutkových okolnostech nedotýkají soudního výroku o skutečnostech rozhodných a nezakládaly by ani, kdyby byly důvodnými, zmatečnost rozsudku ve výrociích o zločinech §u 205 písm. a) a §§ 5, 205 písm. a) tr. zák.

Čís. 1958.

Zlým úmyslem §u 85 a) tr. zák. jest úmysl, způsobiti zničením nebo vůbec jakýmkoliv poškozením cizí věci majetkovou škodu. Pachatel musí si býti vědom, že svým úmyslným (nikoliv zaviněným nebo lehkomyslným) jednáním uvedenou škodu způsobuje.

V případě §u 85 b) tr. zák. musí k tomuto primárnímu úmyslu přistoupiti vědomí, že z úmyslného poškození věci může vzejítí nějaké v §u 85 b) tr. zák. vytčené nebezpečí in concreto.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1925, Zm I 198/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti Jaroslava H-a do rozsudku zemského trestního jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 16. prosince 1924, kterým byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 85 písm. b) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Zlým úmyslem k zločinu poškození cizího majetku podle §u 85 písm. a) tr. zák. jest úmysl, způsobiti zničením neb vůbec jakýmkoliv poškozením cizí věci majetkovou škodu. Pachatel si tudíž musí býti vědom, že svým úmyslným (nikoliv zaviněným nebo lehkomyšlným) jednáním způsobuje majetkovou škodu. V případě poškození cizího majetku podle §u 85 písm. b) tr. zák. musí k tomuto primárnímu úmyslu přistoupiti vědomí, že z úmyslného poškození věci může vzejítí některé v §u 85 písm. b) tr. zák. vytčené nebezpečí in concreto. Zmateční stížnost výtýká napadenému rozsudku, uplatňujíc zmatek podle §u 281 čís. 5 tr. ř. neúplnost, ježto rozsudek kromě poukazu na jména slyšených svědků neuvádí pro zjištění, že obžalovaný K-ovi způsobil škodu na majetku rozbitím sklenice zúmyslně, žádných důvodů a že nehodnotil soud nalézací tu okolnost, že se dle výpovědí svědků schylovalo ku rvačce, namně výpověď Jana Z-a, že obžalovaný vyskočil na lavici a křičel: »Jděte pryč ode mne, kluci, a nechte mne, nebo vás někoho praštím«, že po té sklenici mezi hosty hodil a mezi ně skočil.

Tyto výtky jsou odůvodněny. Soud měl odůvodniti, proč na základě výpovědi svědků, kteří udali skutečně to, co zmateční stížnost uvádí, došel ku přesvědčení, že obžalovaný zamýšlel rozbitím sklenice cizí věc poškoditi, zda jeho úmysl k tomuto poškození směřoval a zda si pachatel, házeje sklenicí, byl toho vědom, že poškozujíc tím cizí věc. Soud měl při tom v úvahu vzíti výpovědi svědků, kteří udali, že se schylovalo ku rvačce, jmenovitě výpověď Z-ovu, z níž by mohlo spíše plynouti, že obžalovaný mrštil sklenicí nikoli v úmyslu, ji rozbítí, nýbrž spíše někoho poraniti neb ohroziti. V tomto případě by nebyl směřoval primární úmysl obžalovaného k poškození cizího majetku a bylo by jeho jednání po případě zakládalo skutkovou podstatu jiného deliktu. I bylo proto zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a ježto se nelze obejítí bez nového hlavního přeličení, slušelo podle §u 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 uznati právem tak jak shora uvedeno.